

Hellen Rinell
23 First Kuan Hai Road
T s i n g t a o.

Göteborg den 18 sept. 1949.

N:r 267.

Min älskeliga lillasyster!

I går fick jag då sista tre arken av ditt brev av den 25-28/7 - 8/8. Och du ska ha ett så innerligt tack. Men Ack, ack, ack! Jag hade så mycket att göra på kontoret, så jag hade inte tid att hänge mej åt det öar. Men jag slutar ju kl. 13 och när jag kom hem åt jag lite och sedan lade jag mej på min härliga säng och inhämtade allt. Jag pratade med Gerda i 2 perioder och med Rudén i 3. Jag sa till R.: Tror du inte att vi ska försöka få hem dom? Kan dom komma ut nu tror du, sa han. Ja, det vet jag inte. Men jag sa att jag tycker inte att dom ska satsa livet om dom inte därmed vinner något. Du säger inte ett ord om att ni funderar på hemresa, så det ser ju inte ut som om ni var inställda på det. Jag hoppas att Oscar fick tillfälle att skriva till Sthlm, då han var hos dej, så att dom får veta något om hans inställning till det hela.

Du erkände i början av ditt långa brev mina brev nr 262 och 263. O, vad jag blev glad att dom gått fram. Och nu undrar jag hur det gått med 264 och 265, det sista var avsett för din 59-årsdag.. Så översände jag Gösta Gustafssons brev och Davids - också födelsedagsbrev. Jag förstår ju att du inte fick något av dom till den 2/8, för då hade du säkert nämnt om det. Mitt brev nr 266 skrivet den 30/7-1/8 kom tillbaka från London den 20/8 Jag tänkte låta det ligga ett tag och så försöka igen. I går talade jag med posten igen. Och dom hade inga uppgifter på att post går över Ryssland, som du säger. Vanlig post går över USA sa dom. Nu ska jag skriva till Dodo och säga att vi fått brev och fråga om hon också fått. Annars översänder jag mina till henne och får dom tillbaka förstås. Och då bifogar jag nr 266 så får vi se om hon kan få ut det. Skulle brev förkomma, så har jag numera ett ex. till att skicka om det skulle bli bättre postgång. Jag skriver 2 kopior, som jag nämnt om i ett föregående brev. Jag kanske skickar detta också den vägen för resten. Nr 266 handlade om min 60-årsdag. Om du nu inte skulle få det men detta skulle komma fram så kan jag ju bara nämna att min insamling till Missionärsbarnens hem steg till kr. Ettusentretton! Ett grannt belopp.

Om jag nu först skulle ta morgondagen, så kommer Engbergs och Roséns i morron kl. 11. Och i morron kväll ska vi ha välkomstmöte för dom. Eric Strutz hade ringt Ingesson här om dan och frågat om vi ville ha ett sådant. Nu tycker ju jag att det egentligen är dumt att hindra dom en hel dag, då dom kanske annars kunnat komma härifrån med middagståget, närmast med tanke på deras små barn. Men nu blir det väl så om dom inte själva är av annan mening. Jag ringde I. och sa att vi får väl hjälpa dom med barnen om dom ska på mötet på kvällen. Jag tänkte att dom ordnat med hotellrum för dom Men då fick jag veta att E:s ska bo hos Ingessons och R:s hos Jonssons. Och det är ju bra.

Så går vi tillbaka till den 10 ds. Då fyllde Nic 50 år. Vi köpte Missionen i bild och gav henne från Oscar och Hellen, Lisa och David samt Ruth och Ester. Den kostar er ingenting. Rättan och jag har betalt den. Nic hade det så förtjusande. Hon har ändrat lite i första vån. och fått lite större utrymme öar. Så hade dom dukat ett långt bord med kanske ett 25-tal platser och ett mindre bord bredvid. Mycke blommor hade dom. Astrid hade väl släppt till en del - du vet väl att hon är förlovad med Helge? - och så kom det ju många utifrån. Här serverades kaffe. Senare hade vi frukt-bord i 2:dra vån. och till sist thesupé där nere. Då Nic hälsade sin släkt och sina vänner välkomna så läste hon ett par verser av 103:dje psalmen och

bad till Gud. Då är att märka att hennes man är icke kristen och ingen av hennes släkt eller rättare sagt hennes man släkt. Jo, Liss brorsdöttrar, som tillhör församlingen. Gunvor var med här. Greta är ju i Haparanda gift Wiman. Nic är en kristen i alla situationer och i alla tider. John Berg höll två vackra tal och Dagny ett. Han repr. sej själv och sin hustru och hon Kvinnoförbundet. I torsdags kväll var Nic uppe hos mej en stund. Hon var lite nere och vi talade om en del saker och människor som gjort henne illa. Vi bad till Gud tillsammans innan hon gick. Tror du inte att hon bad för Roy fastän jag inte nämnde honom. Hon gör säkert som hon lovade för några år sen - hon ber säkert för honom varje dag. Så bad hon också för Henry Solberg. Säkerligen har hon tagit också honom som sitt böneämne. Vad jag är glad att äga lilla Nic.

I dag var vi hos Lella-Rutt. Hon fyllde 57 år. Och eftersom det var på en söndag och det passade så bra hade vi bestämt oss för att gå in och dricka körkaffe hos henne. Sedan ringde hon och bad oss komma in en 4-5 st. från kyrkan. Det blev Ruth och Ida och Anna Gustafsson och Nic och jag. Hon flyttar sej med hjälp av 2 vanliga gammaldags kryckor. Hon tycker att dom är mycket bättre än dom nya, som jag tycker ser så användbara ut. Om någon går in och hjälper henne över gatan så kan hon komma till kyrkan ibland. Jag måste dock ge henne det erkännandet att hon aldrig klagat. Hon verkar ganska nöjd med sin lott. Edla och Elisabeth tillhör hennes närmaste umgänge - särskilt telefonledes - så dom utbyter väl nyheter!!!! Birgit och hennes man och deras flicka var också där. Det är en trevlig familj. Därifrån gick vi upp till Vasagatan och såg söndagsskolornas demonstrationståg, som marscherade från Heden till Slottskogen. Varpå jag gick hem och åt middag och velade mej en stund och så slog min vän maskinen och jag oss ihop om att skriva ett brev till Helä

Jag skulle också ha sagt att Nic har fått tillbaka det brev hon skickade dej till födelsedagen. Margit Sjöberg likaså.

På tisdag fyller Margit 50 år och hon har bjudning på Vita Bandet i Slottskogen. Ruth och jag ska dit. Anna Schenlund fyller 70 år på torsdag den 22. Hur hon ska ha det vet jag inte än. Ester vill ju inte gärna se folk, så hon reser kanske bort med hela sällskapet.

John Berg har sagt upp i Tabernaklet. Jag tror att det är till den 1 jan. 1950. Han skall bli riksbudsman för den svenska kristna fredsrörelsen. Jag vet inte riktigt vad den heter. Dagny talade om det för mej dagen efter det hänt. Jag blev så lessen såååå. Det gör mej ont att en av våra bästa församlingsvårdare och förkunnare går förlorade. Förkunna menar han nog att han skall göra i fortsättningen. Och det hoppas jag. Men det blir i alla fall på ett annat sätt. JB har också varit en värdig representant för oss här i Gbg. Nu ska dom inte flytta genast även om dom helst vill ha honom boende i Sthlm. Jan-Åke har visst ett par år kvar till realen och han ska få ta den här. Dessutom står det ju inga lägenheter på hyllor åt dom som vill ha en i S. Jag förstår så väl att John inte orkar med sin församling. Guds barn är nog så lagom snälla ibland. Fastän dom inget sagt om det själva, har jag förstått det på dessa Guds barn själva.

I söndags var jag på Lina Nyqvists begravning. "Ett strävsamt liv har slocknat ut" brukar det stå i dödsannonserna. Och det kommer man osökt att tänka på i detta sammanhang. Hon dog den 1 sept. på Sahlgrenska. Hon hade tydligen haft små hjärnblödningar. Och på lördagen den 27 augusti hade jag bestämt att jag skulle gå upp och hälsa på henne. Per mötte mej i porten och sa att dom hade ringt från sjukhuset att en propp gått till hjärtat vid 1-tiden. När jag kom upp låg hon med hårt slutna ögon och kunde inte öppna dom. Hade mycket svårt att göra sej förstådd men var tydligen vid full sans hela em. Jag satt där från kl. 14 till kl. 20.45 ungefär. Och hon var ju så strålande glad att jag var där och kontrollerade ibland att jag var kvar. Jordfästningen ägde rum i Betelkapellet. Allting var så trevligt. Men det blir ju så dyrt och dom blev väldigt glada och tacksamma när jag frågade dom om dom ville ha en peng i stället för blommor. Flera hade gjort likadant.

Den 20 lämnar Lisa och David Europa för Afrika. Rudén far till Kongo på inspektionsresa i okt.

Så de innerligaste hälsningar till dej och Oscar och min systerson och Eva och Gerty åtte